

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010057
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010057.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému Ing. N. N., nar. XX.XX.XXXX v M. E., okres M. E., trvale bytom R., kpt. H. XXXX/XX, prechodne bytom Z. C., B. E., okres R., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h), písm. j) Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 21. júla 2022, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. marca 2022 pod sp. zn. 1T/4/2022 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. marca 2022 pod sp. zn. 1T/4/2022 bol obžalovaný Ing. N. N., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného z trestného činu prečinu ublíženia na zdraví § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h), písm. j) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 01.09.2020 v čase o 14.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo BMW X5 s EČV: TN-XXXGF na diaľnici DI v smere od Bratislavy na Žilinu v katastrálnom území mesta Trenčín v ľavom priebežnom jazdnom pruhu rýchlosťou 120 až 130 km/h, a to za výrazne zhoršených poveternostných podmienok a hustého dažďa, pričom v dôsledku rýchlosti vozidla a nesprávnej techniky jazdy stratil kontrolu nad vozidlom, ktoré sa dostalo do pravotočivého šmyku a po prejení oboch priebežných jazdných pruhov narazilo svojou ľavou bočnou stranou do pravej prednej časti vozidla Toyota Avensis s EČV: ZA-XXXBV, ktoré sa nachádzalo v dôsledku šmyku a nárazu do zvodidiel odstavené na pravej krajnici otočené v protismere a ktorého posádku tvorili Z. U. a B. U., následkom čoho vozidlo Toyota Avensis narazilo do zadnej časti vozidla Škoda Octavia s EČV: IL-XXXCV, ktoré bolo taktiež odstavené na pravej krajnici v odstavnom pruhu a jeho posádka sa snažila poskytovať pomoc posádke vozidla Toyota Avensis, pričom pri uvedenej dopravnej nehode došlo k zraneniam a to:

Z. U., ktorý sedel v odstavenom vozidle Toyota Avensis a utrpel zlomeninu I., II. a VI. rebra vľavo, zlomeninu a pexu kolenného jabĺčka vľavo trieštivú, zlomeninu zadnej hrany jamky bedrového kĺbu vpravo bez posunu, pneumothorax vľavo, vykĺbenie kolena vľavo, roztrhnutie ligamentum patellae vľavo, roztrhnutie predného a zadného skríženého väzu kolena vľavo, otras mozgu, tržnú ranu predkolenia vpravo, tržnú ranu horného viečka vpravo, v dôsledku čoho bol obmedzený na bežnom spôsobe života celkovo 64 dní z toho 18 dní závažne a 46 dní menej závažne, a to vo všetkých oblastiach bežného spôsobu života, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility ako aj v oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov,

B. E., ktorý tvoril posádku vozidla Škoda Octavia a pohyboval sa pri krajnici v blízkosti odstavených vozidiel Toyota Avensis a Škoda Octavia a utrpel zmliaždenie mozgu v čelovej, spánkovej a záhlavnej oblasti vľavo, zakrvácanie pod cievnatku v spánkovej oblasti obojstranne, opuch mozgu

celkový, zlomeninu spánkovej kosti obojstranne bez posunu, zlomeninu pyramídovej kosti obojstranne s prechodom na klinovú kosť bez posunu, zlomeninu líčneho oblúku vpravo, zlomeninu spodiny očnice vpravo bez posunu, zlomeninu prednej steny pravej čeľustnej dutiny vpravo bez posunu, zlomeninu vonkajšej zadnej steny pravej čeľustnej dutiny vpravo s malým posunom, pneumothorax vpravo, zmliaždenie pľúc so zakrvácaním obojstranne, zlomeninu I. až IV. rebra vpravo, zlomeninu I. až IV. rebra vľavo, zlomeninu tela lopatky vpravo, zakrvácanie do pohrudničnej dutiny obojstranne malé, zlomeninu kĺbovej jamky pravého spánkovočeľustného kĺbu vpravo a léziu tvárového nervu vpravo, v dôsledku čoho bol obmedzený na bežnom spôsobe života celkovo 39 dní závažne, a to vo všetkých oblastiach bežného spôsobu života, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility, ako aj v oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov,

Q. D., ktorý tvoril posádku vozidla Škoda Octavia a pohyboval sa pri krajnici v blízkosti odstavených vozidiel Toyota Avensis a Škoda Octavia a utrpel tržnozmliaždenú ranu ľavej nohy v oblasti päty veľkú, zmliaždenie ľavej nohy v oblasti päty ťažké, v dôsledku čoho bol obmedzený na bežnom spôsobe života celkovo 62 dní z toho 39 dní závažne a 23 dní menej závažne, a to vo všetkých oblastiach bežného spôsobu života, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility ako aj v oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov,

Z. D., ktorý tvoril posádku vozidla Škoda Octavia a pohyboval sa pri krajnici v blízkosti odstavených vozidiel Toyota Avensis a Škoda Octavia a utrpel zlomeninu II., III. a IV. predpriehlavkovej kosti nad spodinou vľavo bez posunu, v dôsledku čoho bol obmedzený na bežnom spôsobe života celkovo 30 dní menej závažne, a to v celkovej hygiene, obliekaní, príprave a zaobstaraní si stravy, pričom obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 3 odsek 2 písm. a) a § 4 odsek 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov tým, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, ako aj tým, že sa v mieste dopravnej nehody nesprával disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pričom neprispôbil svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam,

Za tento trestný čin bol obžalovaný Ing. N. N. odsúdený nasledovne:

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obvinenému určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno j), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol nasledovne:

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodených B. U., narodenú XX. Z. XXXX, trvale bydliskom Z. C. XXXX/XX, T., Z. U., narodeného XX. A. XXXX, trvale bydliskom Z. C. XXXX/XX, T., Z. D., narodeného XX. B. XXXX, trvale bydliskom T. XXXX/XXXa, H. - R., Q. D., narodeného X. októbra XXXX, trvale bydliskom K. XXX a B. E., narodeného XX. Z. XXXX, trvale bydliskom K. XX s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného čo do neuloženia obžalovanému prísnejšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá považuje za príliš mierny, a to s prihliadnutím na následky vo vzťahu k viacerým poškodeným. Poukázal pritom na predtým vydaný trestný rozkaz, kde mu okresný súd

uložil prísnejší trojročný takýto trest, s ktorým nesúhlasil obžalovaný, keď podal odpor, pričom na hlavnom pojednávaní, na ktorom obžalovaný urobil vyhlásenie o vine sa situácia nijako nezmenila oproti prípravnému konaniu, keď obžalovaný celé konanie priznával vinu. Prokurátor tiež v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že obžalovaný má zákonnú možnosť už po polovici výkonu takéhoto trestu požiadať o upustenie o výkonu zvyšku. Dodal, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v napadnutom rozsudku z pohľadu generálnej prevencie je nedostatočným. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. b) a c) Tr. poriadku na napadnutý výrok o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v rozsudku okresného súdu zrušil a aby vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne vyjadrila aj splnomocnená zástupkyňa poškodených, ktorá uviedla, že sa poškodení stotožňujú s podaným odvolaním prokurátora aj s dôvodmi, na ktoré poukázal. V tomto smere poukázala na skutočnosť, že obžalovaný po skutku manipuloval so svojim vozidlom, keď si ho v deň nehody zobral na vlastné náklady z odťahovky, pričom vedel, že vozidlo je predmetom skúmania nehody, čo svedčí o jeho nečistom svedomí. Tým zmaril možnosť zistiť objektívne jeho rýchlosť v inkriminovanom čase. Im sa doteraz nijako neospravedlnil za svoje konanie a neposkytol im žiadnu pomoc, keď túto potrebovali, pretože boli dlhší čas bez finančného príjmu. Doteraz obžalovaný nekomunikuje s poisťovňou, ktorá im na jeho podnet mohla poskytnúť preddavok na poistné plnenie. Ďalej poukázala na okolnosti nehody a nesprávneho vedenia motorového vozidla obžalovaným, keď odignoroval stojacu kolónu, ktorá tam už pre nejakú prekážku sa vytvorila. Pritom obžalovaný vo veľkej rýchlosti obiehal v ľavom jazdnom pruhu a v daždi. Aj podľa znaleckého posudku je vinníkom obžalovaný, ktorý sa od samého počiatku snaží robiť všetko, aby obišiel s čo najmiernejším postihom a jeho správanie je neospravedlniteľné. Poukázala tiež v podrobnostiach na pochybenia polície pri vyšetrovaní. Záujem rodiny obžalovaného (manželka, malé deti) na tom, aby obžalovaný mal čo najkratšie zadržané vodičské oprávnenie nemôže byť nadradený nad záujem poškodených, ktorí utrpeli vážne následky (Z. U. i trvalé a trvalé aj Q. D., ktorý v dôsledku nich už v rámci živnosti nemôže vykonávať svoje remeslo a musel sa nechať preradiť na inú menej platenú prácu a B. E. je doteraz práceneschopným). Podľa názoru poškodených obžalovaný iba simuluje ľútosť nad tým, čo sa stalo, je ľahostajným k poškodeným a ide mu iba o vodičské oprávnenie.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora sa do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne vyjadril i obžalovaný prostredníctvom zvoleného obhajcu tak, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu považuje za zákonný a dostatočný. Poukázal na svoju všestrannú bezúhonnosť do spáchania skutku, že ide o nedbanlivosť a vyslovil pochybnosti, že by z potencionálnych vodičov v inkriminovanom čase nezvládol situáciu lepšie. Svedčí o tom aj predchádzajúca bezprostredná nehoda, ktorej účastníkmi boli aj dvaja z poškodených. Preto navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok, v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožnil s odvolaním a jeho dôvodmi podriadeného prokurátora a navrhol, aby odvolací súd v rozsudku napadnutý výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu zrušil a aby sám uložil takýto prísnejší trest.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal právom konečného návrhu na správny a zákonný napadnutý výrok rozsudku okresného súdu a v tejto súvislosti aj na doterajší bezúhonný život obžalovaného a okolnosti prípadu a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že mu je veľmi ľúto toho, čo sa stalo. Osobne ho to poznačilo. V momente po nehode, keď vystúpil z auta bol v strese, pričom v jeho vozidle sedela manželka i obe ich deti. On sa hneď snažil poškodeným pomáhať a jednému pomáhal aj pri vyťahovaní z vozidla. Je presvedčený, že jazdí bezpečne. Krátko pred predmetnou nehodou ho vytlačal kamión v pruhu a preto ho obiehal. Nevedel, pritom, že pred nimi je nejaká nehoda. Poistnú udalosť svojej poisťovni Union nahlásil. Svoje vozidlo si neprevzal svojvoľne, sami policajti sa ho pýtali, či a ako má možnosť toto prebrať, resp. odtiahnuť. Preto skutočnosti, ktoré tvrdia poškodení prostredníctvom nie sú celkom pravdivé. Ich nenávisť voči nemu chápe, ale každému sa môže takéto niečo stať na ceste. Prísnejší trest zákazu činnosti by viac pocítovali jeho manželka a

ich deti, ktoré potrebujú odvoz. Aj keď má manželka vodičské oprávnenie, táto od nehody je vo veľkom strese a strachu viesť ako vodič motorové vozidlo. Preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 20. mája 2022, na verejnom zasadnutí dňa 21. júla 2022 postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutého rozsudku čo do výroku o neuloženom prísnejšom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu obžalovanému, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku o treste. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora, ktoré bolo síce podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, bez zistenia dôvodu na procesný postup podľa § 316 Tr. poriadku, ale nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd ako odvolací súd zistil, že okresný súd ako súd prvého stupňa, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním a ktorého správnosť krajský súd ani nemohol preskúmať z dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/, v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval vecne správne a v súlade so zákonom, keď obžalovanému popri uloženom treste odňatia slobody, nespojeného s jeho bezprostredným výkonom, uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na primeranú dobu dvoch rokov. Správne a zákonne pritom zohľadnil u obžalovaného tak, ako to už správne urobil okresný súd u výroku o uloženom treste odňatia slobody, prevažujúce pohľadujúce okolnosti, vrátane jednej priťažujúcej a aj procesný postup podľa § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona, kedy sa u obžalovaného znížila horná hranica zákonného rozpätia (1 až 10 rokov) o 1/3, na 7 rokov. Odvolacie argumenty prokurátora či obsah písomného vyjadrenia splnomocnenej zástupkyne poškodených, v ktorom uvádzané viaceré skutočnosti boli logicky prijateľnými vysvetleniami obžalovaného v rámci jeho konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyvrátené, relevantne neodôvodňujú sprísnenie uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v napadnutom rozsudku. Pokiaľ prokurátor a v zhode s ním aj splnomocnená zástupkyňa poškodených poukazujú na okolnosti celej dopravnej nehody a negatívne správanie sa obžalovaného ako vodiča v inkriminovanom čase a s tým aj spojené vážne (i trvalé) následky na zdraví poškodených, nie je možné spochybniť ujmy na zdraví poškodených a s tým spojené následky, ako aj materiálne škody na veciach poškodených, odvolacie námietky či argumenty splnomocnenej zástupkyne poškodených nie je možné akceptovať v takej miere, že by to malo smerovať k sprísneniu potrestania obžalovaného - uložením prísnejšieho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Z predmetného (žalovaného) skutku aj z okolností a vykonaných dôkazov totiž vyplýva, že samotní poškodení sa na inkriminovanom mieste nachádzali po dopravnej nehode po tom, čo sami dostali šmyk počas svojej jazdy. Orgány činné v trestnom konaní však tak, ako to vyplýva z obsahu trestného spisu, nezamerali dôsledne dokazovanie v tom ohľade, či aj spôsobené niektoré následky u poškodených nemohli byť spôsobené tiež v dôsledku dopravnej nehody, ktorá časovo predchádzala dopravnej kolízii s obžalovaným, resp. takéto existujúce pochybnosti objasniť znaleckým dokazovaním. Preto nie je možné vylúčiť aj ich prípadné spoluzavinenie. Preto táto skutočnosť spolu so záverom, že u obžalovaného nemožno hovoriť ako o nedisciplinovanom vodičovi motorových vozidiel v cestnej premávke, ktorý má iba jeden záznam o dopravnom priestupku, ktorého sa dopustil navyše časovo až s odstupom času pol predmetnej dopravnej nehody, dostatočne neodôvodňuje prísnejší postih obžalovaného trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Krajskému súdu tiež neuniklo pozornosti, že policajný orgán sa v úvode šetrenia predmetnej dopravnej nehody dopustil dôležitých pochybení, ktoré mali za následok napríklad to, že nebola ani exaktne ustálená rýchlosť vozidla obžalovaného v inkriminovanom čase či konkrétne miesto, kde k tejto nehode došlo, pretože toto je popísané v žalovanom skutku nejasne, do ktorého ani okresný súd už nemohol vstúpiť, keď právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny. Tieto pochybenia by preto nebolo možné ani v odvolacom konaní napraviť. Neakceptovateľná je tiež odvolacia námietka v tom, že okresný súd oproti vydanému trestnému rozkazu zmiernil uložený trest zákazu činnosti o jeden rok. Krajský súd k tomu uvádza, že jednak okresný súd nepochybil, ak aj uložil takto predmetný trest obžalovanému na hlavnom pojednávaní, pretože to má oporu vo vyhlásení, o uznaní viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kedy mu tak pribudla tretia pohľadujúca okolnosť (podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona), v súlade s už ustálenou súdnou praxou a judikatúrou a jednak na zrušený trestný rozkaz podaným odporom a po prednese obžaloby prokurátorom už nie je možné prihliadať. Krajský súd ďalej uvádza, že je nevyhnutné zohľadniť, že obžalovaný s urobenou

sebareflexiou, keď prevzal na seba vinu v celom rozsahu, prakticky významne uľahčil prácu prokurátora v konaní pred súdom, ako jediného nositeľa dôkazného bremena, s prihliadnutím aj na už uvedené vytýkané pochybenia policajného orgánu v úvode šetrenia predmetnej dopravnej nehody.

Krajský súd preto uzatvára, že uložené trestnoprávne sankcie obžalovanému v napadnutom rozsudku v súhrne predstavujú dostatočné, pre naplnenie očakávaného účelu trestu u obžalovaného podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. poriadku. Uložené trestnoprávne sankcie obžalovanému v napadnutom rozsudku sú preto dostatočné v tomto smere aj s prihliadnutím na to, že predstavujú adekvátne vyjadrenie morálneho odsúdenia nedbanlivostného konania obžalovaného spoločnosťou.

Krajský súd, keďže nezistil zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o neuloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, rozhodol uznesením tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Týmto rozsudkom nie sú dotknuté ostatné, podaným odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu, vo vzťahu ktorým krajský súd obmedzil svoju prieskumnú povinnosť, ktorý procesný postup je celkom v súlade so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** sťažnosť prípustná.